

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Пловдив, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева

Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
като разгледа докладваното от Тодор Илк. Хаджиев Въззивно гражданско дело № 20235000500107 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на В. С. К. против Решение № 260248/01.07.2022 г. по гр. д. № 1090/ 2018 г. ОС – П., с което е отнел в полза на държавата следното имущество:

- равностойността на 20 дружествени дяла в размер на 20 лв. от капитала на „Б.К.Ф.“ ЕООД, ЕИК *****;
- лек автомобил „Р.Л.“ с рег. № *****, с дата на първа регистрация 10.10.2001 г., рама № *****, с пазарна стойност сега от 2 500 лв.;
- сумата от 2 975. 02 лв. по сметка в евро в „Ю.Б.“ ЕАД с IBAN: *****;
- сумата от 2 295 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 1 064. 50 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 10 254. 99 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 13 950 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 2 200 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по

издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****.

В жалбата се правят оплаквания за недопустимост и незаконосъобразност на обжалваното решение. Жалбоподателят твърди, че решението е постановено по нередовна искова молба, тъй като в нея не са изложени всички обстоятелства от значение за уважаване на иска, като наред с това поддържа, че не са налице изискуемите от закона предпоставки за отнемане на процесното имущество. Предвид изложеното иска да се отмени решението, вместо което се постанови ново, с което предявеният иск се отхвърли като неоснователен.

Въззиваемият К. чрез пълномощника си оспорва жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност във връзка с доводите на страните, констатира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от надлежна страна и против акт, подлежащ на въззивно обжалване, поради което е допустима.

Производството по гр. д. № 1090/ 2018 г. на ОС – П. е образувано по предявени от К. против В. С. К., „Б.К.Ф.“ ЕООД и „Б.Г.****“ ЕООД иски с правно основание чл. 153, ал. 1 вр. § 5, ал. 2 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на следното имущество:

от В. С. К.:

- равностойността на 20 дружествени дяла в размер на 20 лв. от капитала на „Б.К.Ф.“ ЕООД, ЕИК *****;

- лек автомобил „Р.Л.“ с рег. № *****, с дата на първа регистрация 10.10.2001 г., рама №*****, с пазарна стойност сега от 2 500 лв.;

- сумата в размер на 2 975. 02 лв. по сметка в евро в „Ю.Б.“ ЕАД с IBAN: *****;

- сумата в размер на 2 295 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;

- сумата в размер на 1 064. 50 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;

- сумата в размер на 10 254. 99 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****

- сумата в размер на 13 950 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****

- сумата в размер на 2 200 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****.

От „Б.К.Ф.“ ЕООД:

Сумата от 424 995 лв. по разплащателна сметка в лева с IBAN: ***** в „П.и.б.“ АД.

От „Б.Г.****“ ЕООД:

- сумата от 1000 лв., представляваща невъзстановена вноска, направена от В. С. К., в „Б.Г.****“ ЕООД;

- сумата от 5 247. 55 лв. по сметка с IBAN: ***** в „Ю.Б.“ ЕАД.

Обжалваното решение в частта, в която предявените против „Б.К.Ф.“ ЕООД и „Б.Г.****“ ЕООД искове са уважени, е влязло в сила с оглед приетите за просрочени с Разпореждане № 261836/ 07.10.2022 г. въззивни жалби на ответниците, потвърдено с Определение № 7/ 11.01.2023 г. по в. ч. гр. д. № 619/ 2022 г. на АС П., както и поради това, че в качеството си на обикновени другари не са се присъденили към въззивната жалба на В. С. К. в срока и по реда на чл. 266, ал. 1 ГПК – с писмена молба не по – късно от първото съдебно заседание във въззивната инстанция.

При това положение делото е висящо само по отношение на предявения против В. С. К. иск, спрямо който следва да се преценят предпоставките за отнемане по ЗОПДНПИ (отм.), приложим на основание § 5, ал. 2 ЗПКОНПИ.

От събраните по делото доказателства се установява, че въз основа на Уведомление вх. № УВ-114/26.01.2016 г. от ОП П. за привличане с Постановление от 17.03.2016 г. на В. С. К. като обвиняем по ДП №***/2015 г. на Отдел „ИП“ при МВР – П. за престъпление по чл. 253, ал. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК е образувано производство за установяване на незаконно придобито имущество по реда на ЗОПДНПИ (отм.).

От приетата съдебно - икономическа експертиза се установява, че за проверявания период 09.02.2006 г. – 09.02.2016 г. доходът на ответника В. С. К. от трудови и извънтрудови правоотношения е общо 25 129. 75 лв., а от печалби от интернет игри и командировки – 14 836. 36 лв. или общо 39 966. 10 лв. Според експертизата разходите за издръжка на едно лице по данни на НСИ общо за проверявания период са в размер на 33 548. 50 лв., а обичайните и извънредни разходи на ответника за периода възлизат общо 37 168. 50 лв. Установява се, че по банковите сметки на ответника в „Р.Б.“ ЕАД са

постъпили средства от трети лица в размер на 17 194. 50 лв.

През същия период В. С. К. е придобил имущество на обща стойност 478 485. 49 лв., в което се включва и постъпилия на 24.12.2015 г. по сметката на „Б.К.Ф.“ ЕООД в „П.*“ АД превод на 217 500 евро с легова равностойност 424 995 лв., с наредител „V.P.“, като към 01.02.2016 г. е налична сумата 424 815. 95 лв.

Установява се, че на 02.04.2015 г. В. С. К. е придобил лек автомобил „Р.Л.“ с рег.№ ***** за сумата от 1500 лв., чиято пазарна стойност към тази дата според допуснатата съдебно – оценителна експертиза е 3 952 лв.

При тези данни съдът достига до следните правни изводи:

На първо място настоящата инстанция намира за неоснователно оплакването във въззивната жалба за нередовност на исковата молба, тъй като в нея не са изложени всички обстоятелства, на които се основава претенцията за отнемане в полза на държавата. Предявеният иск е с правно основание чл. 153, ал. 1 ГПК във вр. § 5, ал. 2 ЗПКОНПИ, тъй като производството по отнемане е образувано при действието на ЗОПДНПИ (отм.), а искът е предявен при действието на новия ЗПКОНПИ. Обстоятелствата, които следва да бъдат посочени в исковата молба в изпълнение на изискването на чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК – да съдържа изложение на обстоятелствата, на които се основава искът, се извеждат от разпоредбата на чл. 156, ал. 4 ЗПКОНПИ относно подлежащите на доказване от К. факти, а именно: 1. вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество; 2. обстоятелствата по [чл. 108](#), [109](#) и [111](#); 3. наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице; 4. обстоятелствата, че третите лица са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито; 5. други обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на придобиването му; 6. наличието на тежести и обезпечения върху имуществото освен наложените по този закон. В случая в исковата молба ищецът е описал и обосновал всички правнорелевантни за основателността на иска обстоятелства - относно повдигнатото обвинение на ответника; вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество, подлежащо на отнемане, както и относно наличието на значително несъответствие в неговото имущество, изразено като разлика между чистия доход на

проверяваното лице и придобитото имущество.

Що се отнася до оплакването, че в исковата молба не са изложени твърдения за причинната връзка между престъпната дейност на ответника, в която е обвинен, и придобитото имущество, следва да се отбележи, че със ЗОПДНПИ (отм. ДВ бр. 7/ 2018 г.) и сега действащия ЗПКОНПИ се изостави концепцията, залегнала в отменения ЗОПДИППД (ДВ бр. 38/ 2012 г.), за връзка между извършеното от проверяваното лице престъпление, установено с влязла в сила присъда, и придобитото имущество. За разлика от отменения ЗОПДИППД действащия ЗПКОНПИ не изисква като процесуална предпоставка за възникване на правото на иск да е налице влязла в сила осъдителна присъда по отношение на проверяваното лице. Целта на приетата с ЗОПДНПИ (отм.) и ЗПКОНПИ правна уредба е да отнеме от проверяваното лице имуществото, надвишаващо със 150 000 лв. нетния му доход, за което не е успял да докаже законен източник. Повдигането на обвинение за престъпление, попадащо в обхвата на чл. 22, ал. 1 ЗОПДНПИ (отм.), респ. чл. 108, ал. 1 ЗПКОНПИ е само повод за образуване на производство по отнемане, като приключването на наказателното производство с влязла в сила присъда е без правно значение за уважаване на иска (чл. 2 ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 153, ал. 5 ЗПКОНПИ. В този смисъл, след като отнемането на имуществото не е обусловено от престъпната дейност на проверяваното лице, излагането на твърдения в исковата молба за наличието на причинна връзка не е необходимо.

За възникване правото на отнемане в полза на държавата следва да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. ответникът да е привлечен като обвиняем за някое от престъпленията по чл. 22, ал. 1 ЗОПДНПИ (отм.); 2. през проверявания период да е придобил имущество, за което не е установен законен източник – чл. 1, ал. 2 ЗОПДНПИ (отм.); 3. да е налице несъответствие не по – малко от 150 000 лв. между придобитото имущество и нетния доход – чл. 21, ал. 2 вр. § 1, т. 7 ЗОПДНПИ (отм.). На изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници, направените през това време разходи и възникналите задължения. Ако се установи значително несъответствие, което не може да бъде оправдано със законните източници за забогатяване, следва, че произходът на забогатяването е незаконен.

По делото не е спорно, че ответникът - жалбоподател в настоящето производство В. С. К. е привлечен като обвиняем по ДП №***/2015 г. на отдел „ИП“ при МВР – П. за престъпление по чл. 253, ал. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК, което попада в обхвата на чл. 22, ал. 1 ЗОПДНПИ (отм.).

От приетата от окръжния съд съдебно – икономическа експертиза (т. III, л. 799) се установи, че през проверявания период 09.02.2006 г. – 09.02.2016 г. ответникът В. К. е реализирал приходи от трудова дейност, командировки и от интернет игри общо в размер на 39 966. 10 лв., към които следва да се включат и вноските от трети лица по банковите му сметки в размер на 17 194. 50 лв., тъй като банковият превод е законен източник на доходи дори и да не е установено правното основание за извършването му. Докато не се установи с влязла в сила присъда престъпния характер на средствата, не може да се отрече законния характер на извършените банкови преводи. Или общият размер на реализираният доход през проверявания период възлиза на 57 163. 60 лв.

Обичайните и извънредни разходи на ответника през посочения период според експертизата са в размер на 37 168. 50 лв., към които следва да се включи сумата от 20 лв., капиталова вноска в „Б.К.Ф.“ ЕООД, сумата от 1000 лв., с която през 2014 г. е финансирал дейността на дружеството, внесената на 26.11.2014 г. по сметка на „L.s.S.“ сума от 1500 евро с легова равностойност 2933. 75 лв., преведените на същата дата към сметка на „Б.Г.*****“ ЕООД 58. 49 лв. Към обичайните и извънредни разходи не следва да се включат направените от ответника разходи за захранване на картовите му сметки общо в размер на 15 603. 50 лв., средствата по които са използвани за посрещане на обичайните разходи за живот. При това положение общият размер на разходите на ответника през проверявания период възлиза на 41 172. 74 лв. От горното е видно, че през проверявания период ответникът е реализирал нетен доход в размер на 15 990. 86 лв.

През изследвания период ответникът е придобил следното имущество: 20 дяла на стойност 20 лв. от капитала на „Б.К.Ф.“ ЕООД, лек автомобил „Р.Л.“ с рег. №***** на стойност 3 952 лв. Към придобитото имущество следва да се включи и постъпилият превод в размер на 217 500 евро с легова равностойност от 424 995 лв. по сметка на контролираното от ответника „Б.К.Ф.“ ЕООД, за който предвид влязлото в сила решение за

отнемането му следва да се приеме, че е от незаконен източник, поради което също да се вземе предвид при изчисляване на несъответствието по § 1, т. 7 ЗОПДНПИ (отм.). Този извод се обосновава с разпоредбата на чл. 66, ал. 2 ЗОПДНПИ (отм.), според която наред с имуществото по чл. 63, ал. 2 на отнемане подлежи и незаконно придобито имущество от юридическо лице, което е контролирано от проверяваното лице или свързаните с него лица самостоятелно или съвместно. Следователно общата стойност на придобитото от ответника през проверявания период имущество е на обща стойност 428 967 лв.

Налице е несъответствие между придобитото през проверявания период имущество и нетния доход на ответника, надвишаващо 150 000 лв., за което не е установен законен източник, като е основно условие за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество. В тази връзка следва да се отбележи, че на отнемане подлежи цялото имущество, за което не е установен законен източник, но само ако е налично към момента на приключване на съдебното дирене. Само по отношение на недвижимите имоти и движимите вещи е предвидено (чл. 72 ЗОПДНПИ – отм.), че при тяхната липса или ако са били отчуждени, проверяваното лице дължи равностойността. По отношение на паричните вземания не е налице подобно правило, поради което постъпилите в банковите сметки на проверяваното лице средства, но които впоследствие са изтеглени, следва да се отнесат като разход, тъй като се предполага, че са използвани за неговата издръжка. Само в случай, че изтеглените средства са на стойност, надвишаваща значително разходите за живот, и не са преобразувани в друго имущество, следва да се приеме, че са налични и да се включат в подлежащото на отнемане имущество.

В случая, като се има предвид, че към настоящия момент паричните средства, предмет на отнемане, не са налични, тъй като банковите сметки към настоящия момент са закрити, че общият им размер от 32 739. 51 лв. не надвишава разходите на ответника през изследвания период и предвид липсата на данни да са преобразувани в друго имущество, следва да се приеме, че посочените средства нямат характера на незаконно придобито имущество, подлежащо на отнемане. В този смисъл окръжният съд неправилно е уважил предявения иск и по отношение на паричните средства по посочените в исковата молба банкови сметки, което налага обжалваното решение да се отмени в тази част, вместо което се постанови ново, с което предявеният иск се отхвърли спрямо тях. Решението в частта, в която е постановено отнемане на дружествените дялове на ответника в „Б.К.Ф.“ ЕООД и на лекия автомобил, следва да се потвърди като законосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода на делото и предвид обстоятелството, че окръжният съд е възложил общо разноските върху ответниците въпреки разделната им отговорност, решението следва да се отмени изцяло и в частта на разноските, вместо което се постанови ново в тази част, с което отговорността за разноски се реши поотделно за всеки ответник. Съобразно уважената част на иска срещу всеки от ответниците на основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ ответникът В. С. К. следва да заплати по сметка на ОС – П. ДТ в размер на 100. 80 лв. (2520 x 4%), „Б.К.Ф.“ ЕООД - ДТ от 16 999. 80 лв., а „Б.Г.*****“ ЕООД – ДТ от 249. 90 лв.

На основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ и чл. 78, ал. 1 ГПК ответниците следва да заплатят на К. направените по делото разноски за вещи лица в размер на 1250 лв. – по 416. 67 лв. всеки един от тях, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 480 лв. – по 160 лв. всеки.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК К. следва да заплати на В. С. К. направените по делото разноски за адвокат в размер на 3839. 47 лв. съобразно отхвърлената част на иска срещу него.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260248/ 01.07.2022 г. по гр. д. № 1090/ 2018 г. ОС – П. в частта, в която е постановено отнемане от В. С. К. в полза на държавата на следното имущество:

- сумата от 2 975,02 лв. по сметка в евро в „Ю.Б.“ ЕАД с IBAN: *****;
- сумата от 2 295 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 1 064. 50 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 10 254. 99 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 13 950 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;
- сумата от 2 200 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;

както и в частта на разноските, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от **К.** против **В. С. К.**, ЕГН *****, гр. П., ж. к. „Т.“ №**, вх.*, ет.*, ап.** иск по чл. 153, ал. 1 вр. § 5, ал. 2 ЗПКОНПИ за отнемане на следното имущество:

- сумата от 2 975,02 лв. по сметка в евро в „Ю.Б.“ ЕАД с IBAN: *****;

- сумата от 2 295 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;

- сумата от 1 064. 50 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****;

- сумата от 10 254. 99 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****

- сумата от 13 950 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****

- сумата от 2 200 лв. по картова сметка в лева в „Р.Б.“ ЕАД, по издадена дебитна карта „VIZA“ с IBAN: *****.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА **В. С. К.**, „Б.К.Ф.“ ЕООД и „Б.Г.****“ ЕООД всеки един от тях да заплати на **К.** разноси по делото в размер на 576. 67 лв.

ОСЪЖДА **В. С. К.** да заплати в полза на съдебната власт по сметка на ОС – П. ДТ в размер на 100. 80 лв.

ОСЪЖДА „Б.К.Ф.“ ЕООД да заплати в полза на съдебната власт по сметка на ОС – П. ДТ в размер на 16 999. 80 лв.

ОСЪЖДА „Б.Г.****“ ЕООД да заплати в полза на съдебната власт по сметка на ОС – П. ДТ в размер на 249. 90 лв.

ОСЪЖДА **К.** да заплати на **В. С. К.** разноси по делото в размер на 3839. 47 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____